

Производството е на основание чл.59 и следващите от ЗАНН.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ – А.К.Т. от гр.Димитровград, *****, ЕГН *****, е депозирал жалба против Наказателно Постановление №254 ЗОБВВПИ-02/09.05.2022г. на ВПД Началник на РУ-МВР-Димитровград, с което за това, че на 17.03.2022г. около 13:25ч. в общ.Димитровград, в близост до „Неохим“АД и ТЕЦ“Димитровград“, местност „Утайника“, землище на ЛРД- Димитровград, възпроизвежда изстрели със законно притежавано дългоцевно огнестрелно оръжие с нарезна цев „Бенели“, модел „ARGO E, калибър 30-06 SPRG, със сериен № BB148299B18/CB148299B18, същото е придобито за ловни цели, като г-н Т. притежава разрешително за носене и съхранение на ловно огнестрелно оръжие и боеприпаси № 20170343083, издадено от Н-к РУ-Димитровград, валидно до 10.07.2022г. На горепосоченото място и време употребява огнестрелно оръжие с цел различна от целта, за която е придобито, не представя документи, удостоверяващи правото на ловуване на посоченото място и в посоченото време на изстрелите, с което за виновното нарушение на чл.60, ал.1, т.3а, б.„А“ от ЗОБВВПИ, на основание чл.185, ал.1 от ЗОБВВПИ и чл.53, ал.1 и 2 от ЗАНН му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 500 (петстотин) лева.

Излага доводи за незаконосъобразност и необоснованост на наказателното постановление, моли същото да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят- лично и чрез упълномощен процесуален представител, поддържа жалбата, представя допълнителни доказателства чрез показанията на водени от него свидетели, счита, че фактическата обстановка не е установена по безспорен начин, не отговаря на описаната. Пледира за отмяна на наказателното постановление и присъждане на направените по делото разноски.

ОТВЕТНИКА по жалбата- РУ-МВР-Димитровград- редовно призовани, не изпраща представител и не взема становище по депозираната жалба.

Районна Прокуратура- Хасково, ТО-Димитровград- редовно призовани, не изпраща представител и не взема становище по депозираната жалба.

С оглед представените по делото доказателства и събраните в съдебното заседание такива, съдът намира следното:

На 17.03.2022г. служителите на Зонално Жандармерийско Управление (ЗЖУ)- Кърджали – полицейски инспектор В.Д.Н. и старши полицай А.Р.Г., изпълнявали служебните си задължения. Предвид усложнената международна обстановка и събитията в Украйна, същите били изпратени със служебен автомобил да охраняват газоразпределителната станция, находяща се в близост до „Неохим“АД и ТЕЦ“Димитровград“. Около 13:30ч. същите чули изстрел. След около минута чули втори изстрел и се насочили към мястото, от където чули изстрелите. В далечината видели лице, което прибира някакъв предмет в автомобила си и се готви да потегли с него. Служителите на ЗЖУ-Кърджали приближили със служебния си автомобил и подали светлинен и звуков сигнал, като спрели автомобила, който наблюдавали. Представили се и изискали документите на водача. При извършената проверка установили, че водач на автомобила е настоящият жалбоподател А.К.Т. с ЕГН *****, от гр.Димитровград, а управлявания от него автомобил- „Сузуки Витара“ с рег. № *. На задната седалка на автомобила видели ловно оръжие, при което се обадили на дежурния при РУ-МВР-Димитровград.

На място пристигнали полицейските служители: - мл.полицейски инспектор КОС П.К., мл. експерт КО в група ООР А.Й. и мл. инсп. ООР Н.С.. Освен полицейските служители, на място дошли и трима служители на Държавно горско стопанство- Хасково.

Полицейските служители извършили на свой ред проверка, като установили, че водачът А.

Т. управлява гореописания лек автомобил, в който на задната седалка открили ловно огнестрелно оръжие- карабина „Бенели“ модел „ARGO E SPRG“, със сериен №BB148299B18/CB148299B18, калибър 30-06. На оръжието открили монтирано приспособление за нощна стрелба марка „PULSAR APEX THERMAL SIGHT“ модел „XD 50“, със сериен номер 764007936. При проверката установили също, че ловната карабина е законно притежавана, като жалб.А. Т. притежава валидно разрешително за носене и съхранение на ловно огнестрелно оръжие и боеприпаси с № 20170343083. На място дошъл и служител към СЛР-Димитровград, който потвърдил, че А. Т. не притежава разрешение за ловуване през същия ден и на това място. Пред събралите се на място служители на държавни институции, жалб.Т. заявил, че е възпроизвел два изстрела с ловната си карабина.

При тази фактическа обстановка бил издаден АУАН №057702/17.03.2022г. съставен от мл.ПИ КОС- П.К., в присъствието на свидетелите В.Н. и А. Г.- служители при ЗЖУ-Кърджали. Актът бил връчен на Ат.Т. същия ден, който го подписал с описание, че ще представи по-късно възражения.

Въз основа на така съставения АУАН №057702 било издадено и атакуваното наказателно постановление №254 ЗОБВВПИ-02/09.05.2022г. на ВПД Началник на РУ на МВР-Димитровград.

Постановлението било връчено на жалбоподателя на 26.05.2022г., видно от неразделна разписка към него, а жалбата против постановлението е депозирана пред съда на 08.06.2022г.- т.е. в законоустановения 14-дневен срок.

Горните факти се установяват от акта за установяване на административно нарушение №057702/17.03.2022г., Наказателно постановление №254 ЗОБВВПИ-02/09.05.2022г. на ВПД Началник на РУ на МВР-Димитровград, показанията на актосъставителя П.К., на свидетелите по установяване на нарушението и съставянето на АУАН- В.Н. и А. Г., които показания са кредитирани от съда в обем и по начин- описан по-долу.

Производството е по чл.59 и следващите от ЗАНН. Подадена е жалба от лице, на което по реда на ЗАНН е наложена санкция за деяние, третирано като нарушение от ЗАНН, жалбата е подадена пред компетентен за това съд, спазени са общите и специални изисквания на ЗАНН и НПК в тази насока, предвид което съдът разгледа жалбата по същество.

Проверявайки по отделно съответствието на процесуалните предпоставки при издаване на обжалваното постановление и законосъобразността и обосноваването на наложеното наказание, в съответствие с материалните норми, съдът намира:

- При съставяне на акт за установяване на административно нарушение №057702/17.03.2022г., като цяло са спазени изискванията на чл.42 от ЗАНН, без да са налице процесуални нарушения.

При издаването на обжалваното наказателно постановление също не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Както в акта, така и в наказателното постановление при словесното описание на административното нарушение е посочено в какво точно се е изразило същото. При така описана фактическа обстановка правилно административнонаказващият орган е преценил, че същата се субсумира под състава на нарушение на чл.60, ал.1, т.3а, б. „А“ от ЗОБВВПИ.

Нормата на чл.60, ал.1, т.3а, б. „А“ от ЗОБВВПИ забранява употребата на огнестрелни оръжия с цел, различна от целта, за която са придобити, с изключение на случаите, когато огнестрелните оръжия се използват за спортни и учебни цели само на стрелбища.

Ловната пушка, открита в автомобила на жалбоподателя представлява огнестрелно оръжие по смисъла на чл.4, ал.2 от ЗОБВВПИ, тъй като същата е преносимо цевно оръжие, което произвежда, проектирано е да произведе или може да бъде видоизменено, така че да произведе, изстрел с куршум или снаряд чрез действието на взривно вещество. Не е спорно,

че предназначението на огнестрелното оръжие, придобито от жалб.Т., е за упражняване правото на лов, включващо право на ловуване и придобиване на дивеч, ловни трофеи и дивечови продукти, съгласно чл.21, ал.1 от Закона за лова и опазването на дивеча (ЗЛОД). Ловуването се извършва с гладкоцевно, дългоцевно нарезно огнестрелно ловно оръжие и късоцевно нарезно огнестрелно оръжие за ловни цели, като за закупуването, носенето и съхраняването на такова, както и на боеприпаси за него се издава разрешение от органите на Министерството на вътрешните работи по реда на Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /също чл.56 от ЗЛОД/. Съгласно разпоредбата на чл.6 от ЗЛОД, правото на лов се упражнява в ловната площ на страната, включваща всички земи, гори и водни площи, които са обитавани от дивеч или в които има условия за съществуването му, извън населените места, определени с общи и подробни градоустройствени планове или с околоръстни полигони.

В настоящият случай, жалб.Ат.Т. е притежавал валидно разрешително за носене и съхранение на ловно огнестрелно оръжие и боеприпаси с № 20170343083.

Спорните въпроси в случая са- дали са били чути изстрели на посочената дата и място и дали тези изстрели са били възпроизведени от жалб.Ат.Т. с неговата ловна карабина.

Видно от показанията на двамата служители на ЗЖУ-Кърджали- В.Н. и А. Г., същите са били в служебния автомобил, без двигателят на същия да е работел, когато са чули отчетливи изстрели – два в разстояние на една минута. Потегляйки към мястото, същите видели как едно лице прибира някакъв предмет в автомобила си и се готви да потегля, когато са използвали светлинен и звуков сигнал. И двамата са категорични в показанията си, че жалб.Т. е заявил пред тях, че е възпроизвел два изстрела с ловната карабина, която видели на задната седалка на автомобила му. Св.В.Н. заявява, че жалб.Т. е обяснил, че си прострелвал оръжието тук, като не отговорил на въпроса защо не го прострелва на стрелбището в гр.Хасково. Св.Г. заявява, че е видял как жалб.Т. взема предмет от задната страна на автомобила си, поставя го в калъф и го поставя на задната седалка. Също заявява, че пред тях жалб.Т. е заявил, че си е прострелвал оръжието и че всички ходели на това място да си прострелват пушките. И двамата свидетели са категорични, че са чули отчетливо изстрели, без да е имало други шумове от производствени процеси на „Неохим“ АД или на ТЕЦ „Димитровград“.

Показанията на тези двама свидетели се подкрепят от показанията на полицейския служител и актосъставител П.К.. Същият заявява, че на място е установил ловната карабина с монтиран на нея прицел, като жалб.Т. му е обяснил, че е възпроизвел два изстрела с карабината и дори показал мишената, по която стрелял. Св.Киров си спомня, че жалбоподателя е показал от къде и към къде е стрелял, и че е видял отнесена част от кората на едно дърво, за което му било обяснено, че била поставена мишената от бели и черни кръгове на хартия. Св.Киров си спомня, че карабината е била със свален пълнител, като е имало и гилзи и патрони, които били вътре в калъфа на пушката. Заявява също, че са направили справка и са установили, че жалб.Т. е нямал разрешение за индивидуален лов на същата дата и място. Още повече, актос.Киров потвърждава, че в близост до насипа, където жалб.Т. заявил, че прострелвал оръжието си, се намирал голям съд за съхранение на амоняк на „Неохим“ АД, който при уцелване с куршум би довело до значими последствия.

Т.е. показанията на така описаните свидетели са еднозначни по отношение на няколко обстоятелства- едните са чули отчетливи изстрели и са отишли веднага на мястото, а дошлият в последствие актосъст.П.К. са единодушни, че пред тях жалб.Т. е заявил, че прострелвал ловното си оръжие и потвърдил, че е възпроизвел два изстрела с откритата в автомобила му карабина.

В с.з. бяха доведени двама свидетели от страна на жалбоподателя- св.П.П. и св.В.В.. Но следва да се отбележи, че показанията на тези двама свидетели не внасят съмнения и не отричат фактичката обстановка- установена от свидетелите- описани по-горе. Така св.П.П.

твърди, че притежава същия модел ловна карабина и познавайки се с жалб.Т., бил помолен от същия да му разясни за почистването и обслужването ѝ. Чакал го на въпросната дата, но жалб.Т. не дошъл. Тези показания обаче, по никакъв начин не опровергават установеното от служителите на ЗЖУ-Кърджали и РУ-Димитровград, че жалб.Т. е възпроизвел изстрели с ловната си карабина на описаното място същия ден. По същия начин са показанията и на св.В.В., който заявява, че притежава ранчо в близост до мястото, което е описано в АУАН и НП. Според св.В., тъж.Т., с когото се познавали, дошъл същия ден и търсел овчаря, като след кратък разговор потеглил с автомобила си, а св.В. го проследил с поглед докато се отдалечил на 200м. Тези му действия обаче също не опровергават възпроизвеждането на изстрели с ловната карабина от страна на жалбоподателя. Нито един от двамата свидетели не е бил неотлъчно до него, за да могат да заявят категорично, че през този часови диапазон жалб.Т. не е стрелял с ловната си карабина. Поради което и показанията на тези двама свидетели колкото и да изглеждат достоверни, нямат пряко отношение към случая. Действително, св.В. съобщава за шумове от производствени процеси на двете предприятия наблизо. Но също така не посочва какви са тези шумове или че същите могат да се объркат с изстрели.

Другите двама разпитани свидетели- Д.Д. и В.В.- служители на „Неохим Протект“, осъществяващи охрана на „Неохим“АД в същия ден- по график, също не опровергават казаното от свидетелите Н., Г. и Киров. Според тях, охранителите на завода извършват обход със служебен автомобил, но само на територията на „Неохим“АД, като могат да напуснат територията му само по нареждане на техния ръководител. За въпросният ден заявяват, че не са чули изстрели, но и че не са били изпращани извън територията на завода. Св.Василев заявява, че през 12 часово дежурство могат да спрат служебния автомобил за 15-20 минути, а през останалото време обикалят, като се случвало да чуват шумове от процесите в завода и като цяло било шумно. Тези показания, че не са чути изстрели обаче, не изключват възможността такива да са били възпроизведени, доколкото при движение в автомобил и шумове от производствените процеси в завода, е логично да не се чуе изстрел, възпроизведен извън територията на завода. И като цяло противопоставянето на косвени доказателства от лица в движещ се автомобил- охрана на територията на завод с издаващи шум процеси, към показанията на служители на ЗЖУ- възприели отчетливи изстрели извън територията на завода, при спрян автомобил с неработещ двигател, не доведе до разколебаване на административното обвинение.

Като цяло съдът няма основание да изразява съмнения към заявеното в показанията на свидетелите В.Н., Ат.Г. и П.К.. Същите са дадени от длъжностни лица, възприели ставащото в рамките на своите служебни правомощия, компетенции и задължения. Още повече, вниманието на свидетелите Н. и Г. е било насочено в подобна насока. А според същите, след като са чули изстрелите в рамките на една минута, са видели как тъж.Т. прибира предмет в калъф на задната седалка, а по-късно установяват, че това е ловна карабина. Пред св.П.К. дори е заявено, че при прострелването на оръжието е използвана мишена. Приемане на обратната хипотеза и отричане на заявеното от тези свидетели означава приемане на организираност на служители от държавни структури, които по необясними причини искат да навредят и zlepоставят жалбоподателя чрез възпроизвеждане на факти и обстоятелства, каквито не са възпрели и каквито не са се състояли.

Установените в казуса факти чрез събраните доказателства еднозначно сочат, че към момента на произвеждане на изстрелите с притежаваното ловно оръжие, жалб.Т. не е упражнявал правото си на лов, тъй като при извършена проверка от актос.Киров, не е било издавано разрешително за индивидуален лов същия ден и местност.

Тези факти се доказаха по несъмнен начин от събраните и проверени съобразно принципа на непосредственост в съдебното следствие гласни и писмени доказателствени средства. Събраните доказателства изясняват в пълнота фактите и обстоятелствата, съставляващи

предмет на доказване, и в съвкупност утвърждават несъмнен извод за съставомерност на вмененото на жалб.Т. административно нарушение. Разпитаните свидетели П., В., както и служителите на „Неохим Протект“- Данев и Василев, по никакъв начин не опровергават показанията на свидетелите Н., Г. и Киров.

При тези обстоятелства съдебният състав приема, че отразените в обстоятелствената част на акта и постановлението фактически обстоятелства съответстват на действителното положение, интерпретирани са обективно и са оценени правилно, в съответствие с материалния закон. Подкрепени от събраните доказателствени материали, те дават основание за несъмнен извод, че при изложените в наказателното постановление обстоятелства жалбоподателят е употребил огнестрелно оръжие с цел, различна от целта, за която е било придобито, с което е осъществил от обективна страна състава на административното нарушение по чл.60, ал.1, т.3а, б."А" от ЗОБВВПИ.

От субективна страна деянието, с което е осъществено административното нарушение е извършено виновно с форма на вината пряк умисъл, тъй като жалбоподателят е съзнавал, че огнестрелното оръжие е придобил с цел ловуване, и че е забранена употребата му с друга цел, но въпреки тези налични в съзнанието му представи, го е употребил с цел, различна от ловуване, като е извършвал прострелване на оръжието.

Въз основа на изложеното съдът приема, че съставът на административното нарушение е осъществен от обективна и субективна страна, както и че законосъобразно и обосновано е ангажирана отговорността на жалб.Т. по административнонаказателен ред.

Нарушението не е маловажно и адм.-наказващият орган законосъобразно не е приложил нормата на чл.28 от ЗАНН. Касае се за произвеждане на изстрели през деня, в район, неограничен от свободен достъп, в близост до стратегически обект и съдове за съхранение на опасни вещества, създаващи реален риск от инциденти с тежки последици.

По отношение вида и размера на наказанието- за извършване на нарушение на чл.60, ал.1, т.1- 4, 5 и 6, извън случаите на чл.184 /какъвто настоящият не е/, законът предвижда наказание „Глоба“ от 500 до 2500 лв., съгласно разпоредбата на чл.185, ал.1 от ЗОБВВПИ. В случая на жалбоподателя е наложено наказание в абсолютния минимум– 500 лв., което изключва възможност за намеса на съда при индивидуализацията му, доколкото производството е образувано по жалба на наказания и е недопустимо утежняване на неговото положение. От друга страна, намаляване на този размер под минималния, предвиден в закона, също е недопустимо.

По тези съображения обжалваното наказателно постановление следва да се потвърди.

Предвид изхода на делото, няма основание за присъждане на направените от страна на жалбоподателя разноски за възнаграждение на адвокат.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, Съдът